

K·MEO

UNA JUTGESSA MODEL

Carmen García Martínez, jutgessa, no accepta el cas Vallejo

¿Y por qué narices tendría que aceptarlo? El caso está cerrado y prescrito y si la presunta víctima sigue viva, es su problema. No serían para tanto las torturas si sigue vivo. O sea, lo primero coherencia. Si te crujen a hostias, te mueres y santas pascuas.

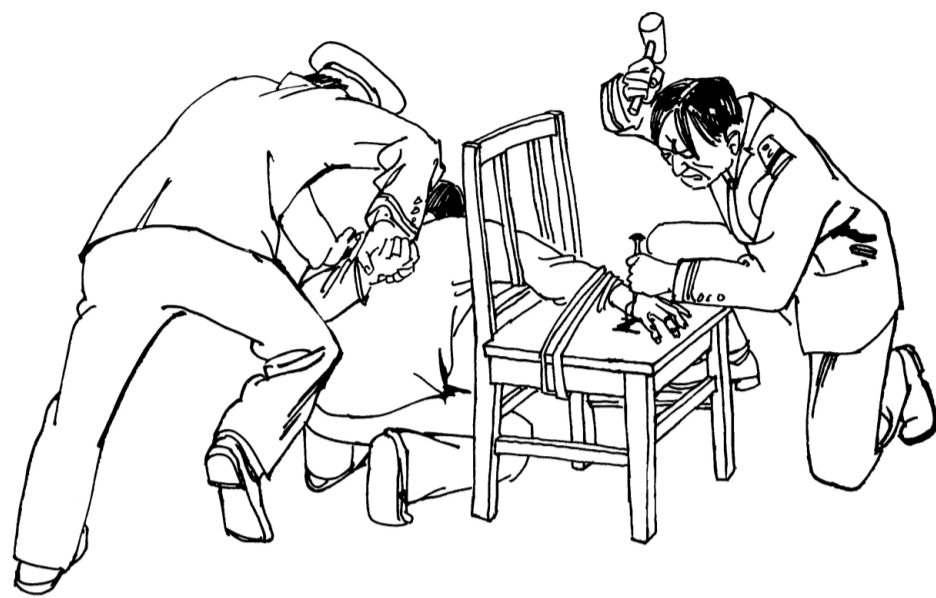
Me hice jueza porque ya de pequeña me gustaba romper las muñecas y mi padre dijo que serviría para el cargo. Y aquí estoy. En el juzgado 18 de Barcelona. El terror de los malos en Barcelona. Todo el mundo sabe que si caes en el 18, no te levantas en la calle. Me los quedo a todos. A ver, algo habrán hecho. Yo investigo hasta que encuentro algo porque imparcial sí que lo soy, pero siempre se encuentra algo.

Mi especialidad son los catalanes. Me encanta joderlos (en sentido figurado) tengo una lista de putas que les he

hecho que ni el cabrón de Villarejo. Los tengo fichados desde que nacen. Catalán que pasa por el registro de nacimiento, catalán al que abro expediente. Algo hará el muy cabrón.

¿Se han fijado los que buscan mi historial en la Wikipedia que no consta ni lugar ni fecha de nacimiento? No es por nada. Vigilada estoy. Es sólo para que se jodan los muy cabrones. Me pone llamar a los catalanes cabrones, bueno a casi todo el mundo porque el mundo es muy cabrón.

Como el Vallejo ese. Que si se ha abierto la memoria histórica y tiene derechos, ¿pero qué coño de derechos tiene ese cabrón? Comunista, catalán,

pistolero y a saber qué más será.

Siento en el alma que todos los españoles no puedan ser jueces, los cabrones de los catalanes estarían todos en Ceuta, con los monos... me parece que es Ceuta que hay monos... o Gibraltar, que se yo.

Cada domingo después de la comunión doy gracias a Dios por haber llegado a la magistratura para impartir justicia. Que mira que nos falta justicia en este país cabrón.
¡Puta Catalunya!

GARSA PROSTÀTICA

PRESENTACIÓ I COMIAT

L'aigua puja fins el coll dels usuaris

Sé que tindrè una carrera curta, però com a mínim honesta. No tots els periodistes poden dir el mateix.

Tinc dinou anys, estudiant de periodisme en pràctiques i substitueixo per urgència prostàtica a l'autor habitual de la secció. Un oncle va parlar de mi i aquí estic.

Tema que m'han donat: la pujada de l'aigua. I què? El tema, apart d'àrid és indesxifrable. Què va ser abans l'ou o la gallina? I a mi què se'm enfot! Amb el preu de l'aigua passa el mateix.

L'aigua és cara perquè no hi ha aigua? Perquè no hi ha vent que mogui les aspes? Perquè no hi ha gasolina, perquè no hi ha electricitat? No hi ha electricitat perquè la falta d'aigua a extingit als cargols? Perquè no tenim vent, ni aigua, ni petroli? Què és primer l'aigua o l'energia? L'empresa o la Màfia?

Senyores i senyors, la meva àvia que va morir als cent quatre anys, mai no va tenir aigua.

Segur que va patir sequeres i riuades però cada matí anava a l'hort i agafava les mongetes per dinar i el que sobrava ho venia al mateix preu de sempre. Com s'ho feia?

He promès que el meu escrit seria agosarat. Som-hi.

L'aigua és un negoci. Tan se val si n'hi ha o escasseja. Emparats per un poder que els va beneir amb el nom d'empreses públiques, les societats anònimes fan el que volen amb l'aigua, la desplacen, la retenen, li fan donar saltirons, la passen per turbines, la netegen, la dessalinitzen, la canalitzen, foraden les canonades... i

al final passen factura al pobre ciutadà que s'ha de dutxar de tant en tant. Amb o sense pluja hi ha aigua com per un segon diluvi. Només cal deixar-la corre per les seves lleres, no embrutar-la, deixar que vagi a l'hort i que regui les mongetes de l'àvia. La resta és negoci per les empreses i un mal negoci per nosaltres. Sé que la meua teoria és infantil, ingènua i probablement falsa, però he començat dient que tenia 19 anys. Si no puc ser innocent ara, per quan ho deixo? Això és el que he entès de tot aquest rotllo de la pujada de l'aigua. I que m'acomodin, si volen. Jo tinc la consciència tranquil·la.